

عنوان مقاله:

پروبیوتیک ها و دیابت

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم زمین (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

آیسودا ضیامهر - دانشجو دکترای تخصصی زیست شناسی سلولی و مولکولی و گروه علوم و فناوریهای نوین زیستی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی، تهران

خلاصه مقاله:

اصطلاح پروبیوتیک ها از پیشوند لاتین pro به معنای برای و اسم یونانی βίος (bios) معنای "زندگی" گرفته شده است. پروبیوتیک ها به عنوان «میکروارگانیسم های زنده ای تعریف شده اند که وقتی به مقدار کافی مصرف شوند، برای سلامتی میزبان مفید هستند». پروبیوتیک ها معمولاً به عنوان بخشی از غذاهای تخمیر شده یا کشت های زنده فعال به ویژه اضافه شده مصرف می شوند. مانند ماست، سویا و یا به عنوان مکمل های غذایی که اثرات مثبت متعددی بر ارگانیسم های میزبان دارد. پاتوژن دیابت ملیتوس پیچیده است و برخی از عوامل عمل شده در آن استرس اکسیداتیو و التهاب است. گزارش شده است که برخی از پروبیوتیک ها استرس اکسیداتیو را کاهش می دهند و عملکردهای موثر سلول های CD4-T را سرکوب می کنند، همراه با کاهش مولکول های پیش التهابی، بنابراین اثرات آنتی اکسیداتیو، تعدیل کننده ایمنی و اثرات ضد دیابتی دارند. علاوه بر این، پروبیوتیک ها ممکن است قادر به بهبود پروفایل لیپیدی باشند، که عامل خطر اصلی بیماری های قلبی عروقی (CVD) است و می تواند با کاهش التهاب سیستمیک، حساسیت به انسولین را بهبود بخشد. بررسی کنونی یافته های موجود در ادبیات علمی را خلاصه میکند که نشان میدهد ماست یک غذای کاربردی است که ممکن است خواص ضد دیابتی و آنتی اکسیداتیو داشته باشد. علاقه به میکرو فلور انسانی اخیراً پدیدار شده است و نشان داده شده است که میکرو فلور انسانی احتمالاً نقش عمده ای در حفظ هموستاز متابولیسم انسان دارد و استفاده از پروبیوتیک ها یک رویکرد مفید برای تعدیل میکروبیوتای انسانی است. در نتیجه پروبیوتیک ها اثرات مفید زیادی در سلامتی و بیماری ها، کاهش مزاحمت های بیرونی، تعدیل سیستم ایمنی و بهبود دفاع آنتی اکسیداتیو بدن دارند.

کلمات کلیدی:

پروبیوتیک ها، دیابت، سندرم متابولیک، پیشگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979651>

